

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. I., s. r. o., O.**, IČO: X., zastúpeného JUDr. P. G., advokátom, N., proti žalovanému: **N. M., K.**, IČO: X., zastúpenému JUDr. M. D., advokátom, K., **o zaplatenie 349,53 eur (10 530,- Sk) s príslušenstvom**, vedenej Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 15Cb 99/2007, na dovolanie žalovaného – N. M., n. o. v „likvidácii“, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 7Cob 93/2010-258 zo dňa 26. apríla 2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného - N. M., n. o. – v likvidácii, IČO: X. **o d m i e t a .**
Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné uznesením č. k. 15Cb 99/2007-247 zo dňa 24. 11. 2010 pripustil rozšírenie okruhu účastníkov na strane žalovaných tak, že ako žalovaný v 2. rade vstúpi do konania N. M., n. o. – v likvidácii, so sídlom K., IČO: X. a zároveň pripustil zmenu petitu tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku sumu 206,07 eur so 14,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 277,77 eur od 01. 09. 2007 do 19. 04. 2009, s 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 206,07 eur od 20. 04. 2009 do zaplatenia, a to tak, že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého z nich. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní nahradiť žalobcovi trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a to tak, že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého z nich.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal úhrady za služby poskytnuté žalobcom v rámci Lekárskej služby prvej pomoci za mesiac júl 2007. Z listinných dôkazov súd prvého stupňa zistil, že s účinnosťou od 01.07.1991 bola zriadená

štátna rozpočtová organizácia s právnou subjektivitou N. M., IČO: X. Od 24. 07. 1996 bol tento subjekt pretransformovaný na štátnu príspevkovú organizáciu a od 01. 01. 2003 na príspevkovú organizáciu Mesta M. Dňa 07. 11. 2005 vznikla nezisková organizácia N. M., n. o., IČO: X., ktorá je od 14. 05. 2010 v likvidácii. Na základe týchto skutočností požiadal žalobca o pripustenie rozšírenia okruhu žalovaných tak, že do konania vstúpi aj N. M., n. o. – v likvidácii, IČO: X.

Súd prvého stupňa s poukazom na § 92 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) pripustil rozšírenie okruhu žalovaných, pretože z listín vyplýva, že takto označený žalovaný existuje, má spôsobilosť byť účastníkom konania a je právnym nástupcom žalovaného v 1. rade. Tento návrh nebolo možné posúdiť ako návrh na zámenu účastníkov podľa § 92 ods. 2 O. s. p., lebo právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa koná, nenastala po začatí konania a žalobca nenavrhol ani zmenu (§ 92 ods. 4 O. s. p.). S poukazom na § 95 ods. 1 a 2 O. s. p. súd prvého stupňa pripustil zmenu žalobného petitu, pretože výsledky doterajšieho konania môžu byť podkladom pre rozhodnutie o zmenenom návrhu.

Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 7Cob 93/2010-258 zo dňa 26. 04. 2011 odvolanie žalovaného odmietol.

V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že žalovaný nie je oprávnenou osobou na podanie takéhoto odvolania, pretože s okruhom účastníkov disponuje žalobca. Aj dispozičné právo na zmenu žaloby prislúcha žalobcovi a nie žalovanému. K zmene návrhu dochádza na základe návrhu žalobcu so súhlasom súdu, a preto ani v tomto prípade nie je žalovaný oprávnenou osobou na podanie tohto odvolania. Na záver odvolací súd uviedol, že v danom prípade neposudzoval spôsobilosť byť účastníkom konania, pretože predmetom odvolacieho konania bolo len procesné uznesenie o pripustení účastníka a zmena návrhu.

Napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 05. 2011.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný -N. M., n. o. – v likvidácii, IČO: X., dovolanie z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p. (§ 237 písm. b/ O. s. p.) a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom

posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Dovolateľ uviedol, že súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd, podmienku uvedenú v § 103 O. s. p. ako jednu z procesných podmienok, ktorá je dôvodom na zastavenie konania a má okrem iného vplyv aj na hospodárnosť konania, neskúmal. Žaloba proti žalovanému v 1. rade bola podaná v čase, kedy tento nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Ide o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, a to je dôvodom na zastavenie konania a nie pripustenie ďalšieho účastníka do konania. Dovolateľ uviedol, že nie je možné pripustiť k účastníkovi konania, ktorý neexistuje, ďalšieho účastníka. Poukázal na rozhodnutie iného senátu odvolacieho súdu sp. zn. 3Cob 20/2011 zo dňa 22. 02. 2011, podľa ktorého, ak v žalobe označený účastník konania nemá právnu subjektivitu, a teda nie je spôsobilý byť účastníkom súdneho konania, nemôže súd pripustiť, aby vedľa neho vystupoval účastník, ktorý takúto spôsobilosť má. Preto navrhuje, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil, konanie zastavil a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému v 2. rade trovy konania.

K podanému dovolaniu sa žalobca nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V zmysle ustanovenia § 239 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti uzneseniu, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu

rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa § 239 O. s. p. nie je prípustné.

Podľa § 237 O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolaateľ namietal, že v konaní vystupoval ako účastník ten, kto nemal spôsobilosť byť účastníkom (§ 237 písm. b/ O. s. p.).

Podľa § 92 ods. 1 O. s. p. na návrh účastníka môže súd pripustiť, aby do konania vstúpil ďalší účastník. Súhlas toho, kto má takto do konania vstúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane navrhovateľa.

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvého stupňa s odkazom na § 92 ods. 1 O. s. p. pripustil rozšírenie okruhu účastníkov na strane žalovaného na základe návrhu žalobcu. O pripustení vstupu účastníka do konania rozhoduje súd len na návrh. Z dispozičnej zásady ovládajúcej začatie sporového konania vyplýva, že zodpovednosť za stanovenie účastníkov konania má žalobca. Súhlas vstupujúceho účastníka sa vyžaduje len v tom prípade, ak má vystupovať na strane žalobcu ako účastník samotného procesného spoločenstva. Súd prvého stupňa tým, že na návrh žalobcu pripustil vstup ďalšieho žalovaného do konania, iba rozšíril doterajší okruh účastníkov. V prejednávanej veci nedošlo ani k zmene účastníkov konania (§ 92 ods. 2 O. s. p.), ani k zámene účastníkov konania (§ 92 ods. 4 O. s. p.), pretože pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonné podmienky.

Skutočnosť, či žalovaný v 1. rade alebo žalovaný v 2. rade, ktorého vstup do konania súd prvého stupňa pripustil, majú spôsobilosť byť účastníkom konania alebo nie, bude predmetom konania vo veci samej.

Vzhľadom na ustanovenie § 242 ods. 1, druhá veta O. s. p. k tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na námietku dovolateľa, ale jej existenciu zisťuje aj z úradnej povinnosti. Dovolací súd nezistil žiadnu vadu podľa § 237 písm. a/, c/ až g/ O. s. p., a preto dovolanie nie je prípustné ani podľa § 237 O. s. p.

Dovolateľ tvrdí, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery. Súd sa ale právnym posúdením veci nedopúšťa procesnej vady konania v zmysle § 237 O. s. p. Právne posúdenie veci súdmi nižšieho stupňa je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť (len) procesne prípustné dovolanie. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá procesnú prípustnosť dovolania.

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 O. s. p. platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné podľa § 239 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., preto dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods.1 O. s. p., keďže si žalobca neuplatnil žiadne trovy, neboli mu priznané.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. decembra 2011

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová